

λη ἀπὸ βάσεως, ὅταν τὸ Κράτος δὲν τοὺς ἐπιτρέπει οὔτε νὰ ζῶνε.

Δὲν ξεύρομεν, ποίος μέγας ἀνὴρ τῆς Γαλλίας, ἐρωτηθεὶς τί ἔκαμε καθ' ὅλην τὴν περίοδον τῆς μεγάλης γαλλικῆς ἐπικναστάσεως, τὴν ὀνομασθεῖσαν τῆς Τρομοκρατίας, ὅ- πῃντησεν ὑπερῆφάνως :

— "Ἐξῆσα.

Καὶ οἱ δικασταὶ μας, καὶ οἱ ἀνακριταὶ μας, ὅταν ἐρωτηθῶσι τί ἔκαμαν λοιπὸν, ἀφοῦ κινῆν ἄλλο καθήκον δὲν ἐξετέλεσαν, ὑπερῆφάνως δύνανται ν' ἀπαντῶσι :

— "Ἐξήσαμεν!

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Τρίτη, 3 Μαΐου

Ἡ αἴθουσα τοῦ κακουργοδικείου Ἀθηνῶν, ἡ μόνον κόσμον φέρουσα ἐπὶ τοῦ τοίχου κρεμασμένην τὴν ἀπαραίτητον εἰκόνα τοῦ βασιλέως καὶ ἀπὸ τῆς ὀροφῆς ἐξάφωτον λυχνίαν, συνεταράσσετο χθὲς ὑπὸ ἐκτάκτου συρροῆς, διότι ἐκτακτος ἦτο εἰς τὸ εἶδος τῆς καὶ ἡ μελλούσα νὰ ἀνελιχθῇ δίκη τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ τῇ ἀρπαγῇ τῆς κόρης Πατούσα. Ἡ συνήθης θέσις τῶν κατηγορουμένων εἶχε διπλασιασθῇ καὶ τριπλασιασθῇ, διότι οὐλαμὸς ὁλόκληρος κατεῖχεν αὐτὴν, ἡμιλοχία μαρτύρων ἀνέμενεν ἐν τοῖς ἀντιθαλάμῃς, οἱ δικηγόροι συνωθοῦντο περὶ τὴν εἶδραν αὐτῶν καὶ παραδόξως πολὺ πρὸ τῆς δίκης ὁ ἀριθμὸς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ δικαστηρίου τῶν κυρίων ἐνόρκων ἦτο συμπεπληρωμένος.

Ἀλλὰ σήμερον πλήρης ἀντίθεσις ἐπικρατεῖ καθ' ὅλα· ἡριθμημένοι εἶνε τὸ ἀκροατήριον· ἐπὶ τοῦ βήθρου τοῦ ὑποδίκου κάθεται εἰς καὶ μόνος, καὶ ἐκεῖνος κλᾶσμα ἀνδρὸς ἡλικία καὶ σώματι, δεκαεξαετὲς μόνον παιδίον, καχεκτικώτατον· δύο μόνον μάρτυρες, κύριος καὶ κυρία, χάριν τῆς συμμετρίας, ἀποτελοῦσι τὸν πλοῦτον τῆς κατηγορίας, καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ καλύψῃ τὴν κενότητα τῆς ὅλης τραπέζης τῶν κυρίων δικηγόρων ὁ εἰς καὶ μόνος παριστάμενος συνήγορος.

Περὶ κλοπῆς πάλιν πρόκειται, ἀλλ' οὐχὶ ἐμφύχου τινος ἀδαμάντινης· ἀδαμάντινον δακτυλίδιον, ἀνῆκον εἰς τὴν κυρίαν Ἀβέρωφ, ἐκλάπη πρὸ ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν τοαλέταν τῆς ἄνω κυρίας, ἐφ' ἧς συνήθως τὸ ἔθετεν. "Ἀνθρωπος ἐκ τῶν ἐξω δὲν ἠδύνατο εἰσχωρήσας ἕως ἐκεῖ ἐξ ἐφόδου νὰ τὸ κλέψῃ· ἄρα ἡ πρᾶξις ἐπεβάδουνε τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ προσωπικὸν τῆς οἰκίας· ἦσαν δὲ οὗτοι ὁ μάγειρος, ἡ ὑπηρετρία καὶ ἡ ράπτρια· ἀλλὰ τῶν μὲν πρώτων τὸ ζεῦγος ἔφε- ρεν ἐχέγγυα τιμῆς καὶ ἀθωότητος, ἄμεμπτον πολυετῇ ὑπηρεσίᾳ ἐν τῷ οἴκῳ, ἡ ράπτρια δὲ ἀπλούστατα ἔθεωρήθη ἀνωτέρα πάσης τοιαύτης ὑπονοίας. "Ἐπεσε λοιπὸν ἡ ὑπόψια εἰς τὸν κατηγορούμενον ἀνθρωπίσκον, τέσσαρας μόνον ἡμέρας ἀριθμοῦντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς κυρίας καὶ δις ἢ τρίς εἰσελθόντα εἰς τὸ δωμάτιον ὅπου ἦτο τὸ δακτυλίδι.

Καὶ αὗται εἶνε αἱ βάσεις, ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡδὴ ἡ κατηγορία : τὸ ὀλιγοχρόνιον τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ ἐν τῷ δωματίῳ εἶσοδος· καὶ ταύτην μόνον τὴν πληροφορίαν φέρουσιν ὡς ἐφόδιον τῆς μαρτυρίας των οἱ δύο μάρτυρες, ὁ μάγειρος καὶ ἡ ὑπηρετρία. Τὸ δακτυλίδι ἦτο τὸ πρῶτ' ἐπὶ τῆς τοαλέτας· τὸ δειλινόν, ὅτε τὸ ἐζήτησεν ἡ κυρία, δὲν ἦτο ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κατηγορούμενος εἶχε ζητήσει τὰ κλειδιά ἀπὸ τὸν μάγειρον διὰ νὰ πάρῃ γλυκὲ ἀπὸ τὸ ἐρμάρι ποῦ ἦτο εἰς τὸ δωμάτιον.

Ἀνέγνω μίαν φαιδρὰν παρένθεσιν : ἐπὶ τῇ ἐκφωνήσῃ τοῦ ὀνόματός της ἡ μάρτυς εἰσέρχεται, ἐπιτηδευομένη ὕψος δεσποινίδος· καὶ τί δεσποινίς ! με κτένισμα καὶ καπελλάκι, γεμάτα ἀξιώσεις, καὶ με πέπλον ἐπὶ τοῦ προσώπου· ἐδέησεν ἐπίσημος προεδρική μεσολάβησις πρὸς ἄρσιν τοῦ πέπλου.

Πρόεδρος. Ἦτο τὸ πρῶτ' ὁ δακτυλίδι ἐς τὴν τοαλέτα ; Ἡ μάρτυς. Μοῦ ἐφάνη ὅτι ἦτο.

Πρόεδρος. Τί θὰ πῇ σοῦ ἐγάνη ; ἡ θὰ ἦτο ἢ δὲν θὰ ἦτο. Ἡ μάρτυς. Μᾶλλον ἦτο.

Αὐτὸ τὸ μᾶλλον εἶνε ἀριστούργημα.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀφίνει τοὺς ἐνόρκους ἐλευθέρους ν' ἀποφασίσωσι κατὰ τὴν συνείδησίν των δὲν δύναται αὐτοὶ δικαστικῶς νὰ ὑποστηρίξῃ κατηγορίαν καθ' ἧς μόνον ὑπύνοιοι, οὐδεμία δ' ἀποδείξις ὑπάρχει· καίτοι προσωπικῶς θεωρεῖ μᾶλλον ἐπιβαρυνόμενον τὸν κατηγορούμενον· ἀλλὰ μὴ δὲν ἦτο πιθανὸν νὰ καθίσταντο ἐνοχοὶ τοιαύτης πράξεως οἱ ἄλλοι ὑπηρεταί, καίτοι ἀναμφισβητήτου τιμιότητος ; τὰ ὅρια τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀτιμίας δὲν δύναται εὐκόλως νὰ ὀρισθῇ τοῦ λόγου.

Ἡ ὑπεράσπισις μετὰ πλείονος βεβαιότητος ὑποστήριξε τὴν ἀθωότητά του, ὑποστηρίζασα ἐπὶ τὸ ψυχολογικώτερον ὅτι αὐτὸ ἴσα ἴσα τὸ ὀλιγοχρόνιον τὴν ὑπηρεσίας δύναται νὰ ἐνεθάρρυνε τοὺς ἄλλους τυχόν ἐνόχους, ὅπως ἐνοχοποιήσωσιν αὐτόν.

Φυσικῶς, μετ' ὀλιγοχρόνιον διάσκεψιν ὁ κατηγορούμενος ἐκνήρυχεν ἀθῶος καὶ ἀπελύθη μετὰ πατρικωτάτην καὶ πλήρη ἀγαθότητος παραίνεσιν τοῦ κ. Προέδρου, τὴν ὁποίαν μετὰ συγκινήσεως—ἐφαίνετο τοῦλάχιστον—ἀκούων ὁ δεκαεξαετὲς ἐλευθερούμενος.

Σημειωτέον ὅτι διήνυσεν ἐνὸς ἔτους ὑποδικίαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, καὶ ἐξερχόμενος τοῦ δικαστηρίου, ἀκούων ἀπλοῦ- κόν τινα ἐργάτην συμπεραίνοντα ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὡς ἐξῆς :

— "Ὅλα τάκαμαν οἱ βουλευταῖς μας, μὰ τοῦτο μοναχὰ δὲν ἔκαμαν, κι' ἀφίνουν τόσον καιρὸν ἐς τὴ φυλακὴ τοὺς ἀνθρώπους !

Ἰδοὺ πῶς ἀναγνωρίζεται ἡ βουλευτικὴ παντοδυναμία παρὰ τῷ λαῷ.

Σπληνικός.

ΕΞ ΙΤΑΛΙΑΣ

(ΕΚΤΑΚΤΟῦ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟῦ ΜΑΣ)

Βάριον, 28)10 Μαΐου

Εἶναι ἡ δευτέρα νύξ ποῦ δὲν μ' ἀφίνουν νὰ κοιμηθῶ· ἡναγ- κάσθην ἐπὶ τέλους νὰ παρατηρήσω τί συμβαίνει κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐν Βάρῃ, ἐδῶ ὑπὸ τὰ παρὰθῦρά μου· καὶ εἶδα ὅτι ἡ πόλις ἥλλαξεν αἰφνης φυσιογνωμίαν. Ὁ εὐρύτατος μοναδικὸς ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἰταλίᾳ Corso βρίθκει πλήθους μο- πειροποικίλου, συνωστιζομένου καὶ ὡς θάλασσα παλιπροοῦσα ἀπὸ τῆς μιᾶς πρὸς τὴν ἑτέραν ἄκραν κυμαινόμενου· ἡ τύρβη εἶναι ἀπερίγραπτος· τέσσαρες ἢ πέντε μουσικοὶ θίασοι ἄλλε- παλλήλως παιανίζοντες καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν, καθ' ὅλην τὴν

νύκτα, οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν φείδονται τοῦ παραδερομένου ἀέρος καὶ τόσων χιλιάδων ἀκουστικῶν τυμπάνων· πυροτεχνήματα τὴν νύκτα, λιτανίαι τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα, κραυγὴ μυρίων μεταπρατῶν, ἄσματα δυσαρμονικά τῶν κατὰ λεγεῶνας ἀμφοτέρων τῶν φύλων διΐθονόντων τὴν πόλιν· προσκυνητῶν, ἡ βοή ὅλης τῆς ἀναστατωμένης πόλεως καὶ 20 ἢ 30 ἔτι χιλιάδων λαοῦ εἰσρέουσας ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν ἐν αὐτῇ καὶ ἀκαταπαύστως ἀνακινουμένου, ἰδοὺ τί αἰφνης εἶδον καὶ ἤκουσα περὶ ἑαυτὸν ἀντὶ τῆς συνήθως ἐν ἡρεμίᾳ ἐργαζομένης Βάρης· διότι ἀπουσιάζων συχνὰ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας οὐδ' ἐσυλλογιζόμην ὅτι ἡ Βάρη ἐορτάζει τριήμερον καὶ τρίνυκτον τὴν πανήγυριν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

Ὁ Ἅγιος Νικόλαος εἶναι ὁ προστάτης τῆς πόλεως περὶ τὸν ἑβδομὸν αἰῶνα, τὸ σῶμά του κατῆλθεν ἐπὶ πλοιαρίου ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς ἐνταῦθα, ἐνθα καὶ διατηρεῖται (;) ἔτι ἐν τῇ ἀρχαιοτάτῃ καὶ πλουσιωτάτῃ Μητροπόλει. Ἐνταῦτη ὑπάρχει καὶ πηγὴ ἱερὰ, τῆς ὁποίας τὸ θαυματουργὸν ὕδωρ ἐν φιαλίδις εἶναι καὶ τώρα ἀκόμη ἐν ἐκ τῶν πλουσιῶν εἰδῶν τῆς ἐξαγωγῆς ἀποστελλόμενον μάλιστα κατὰ ποσότητας οὐχὶ ἀδιαφόρους, εἰς Ρωσίαν. Ἡ πρὸς τὸν Ἅγιον Νικόλαον εὐσέβεια τῶν Ρώσων καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τῆς πανηγύρεως οὐχὶ ὀλίγους ἐξ αὐτῶν ἐλκύει ἐνταῦθα προσκυνητάς. Ἐκ τῶν Ἰταλῶν, οὗτοι ἀπὸ τῶν ἀπωτάτων ἄκρων τῆς μεσημβρινῆς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον χερσονήσου, ὁρμώμενοι, ἐρχονται πεζῇ καὶ ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐν τῷ ναῷ, καὶ τώρα ἀκόμη, ἀνανεοῦται ἡ τρομερὰ σκηνὴ τοῦ **Voto** τοῦ Μικέτα τοῦ ταξίματος ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τῆς πύλης τοῦ ναοῦ μέχρι τῶν ποδῶν τοῦ ἀργυροῦ εἰδώλου τοῦ Ἀγίου οἱ ποιήσαντες τὸ **τάξιμα** ἐρποντες ἐπὶ τῶν γονάτων καὶ τῶν χειρῶν σύρουσιν ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου δαπέδου τὴν γλῶσσάν των, σημειοῦντες τὴν μαρτυρικὴν ὁδὸν δι' αἱματηρὰς γραμμὰς ἐφ' ἧς οἱ ἐπόμενοι σύρουσιν ἐπίσης τὴν γλῶσσαν αὐτῶν. Εἶναι τι φορικτὸν ἡ κτηνώδης τραγωδία τῆς δεισιδαιμονίας, ἣν ὁ χρωστήρ τοῦ ἰσχυροτέρου σήμερον ποιητοῦ ἡ ζωγράφου τῆς Ἰταλίας Σαίξ-πηρεῖως ἀπεικόνισεν.

Ἀρκοῦσι τὰ περὶ τῆς πανηγύρεως εἰ καὶ ἀτελεῖ, ἄτακτα, συγκεχυμένα, ὅπως εἶδον αὐτήν.

Ἐν Ρώμῃ ἀπὸ προχθὲς ἡ Βουλὴ ἐπανελάβε τὰς ἐργασίας τῆς ἀρξαμένη εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐπερωτήσεων πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἑσωτερικῶν, ὅστις εἶναι ὁ Πρωθυπουργός—αἱ ὁποῖαι ὅλαι εἶχον ἀναβληθῇ ὅπως συζητηθῶσι μετὰ τὸν προϋπολογισμόν· ὠμίλησαν μέχρι τοῦδε οὐχὶ ὀλίγοι ρήτορες· ἀλλ' ὁ κ. Δεσπρέτης ἐπιφυλάσσεται ν' ἀπαντήσῃ εἰς ὅλους ὅμοι.—Ἐντούτοις ὁ τύπος συζητῶν καὶ ἀκροβολιζόμενος περιστρέφεται περὶ μίαν λέξιν, ἥτις χαρακτηρίζει τὴν πολιτικὴν θέσιν τῶν κομμάτων κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην : διακριθῶμεν : ὧντως—ἐξαιρέσει τῆς ἀσθενοῦς μειοψηφίας τῆς ἐσχάτης ἀριστερᾶς—τὰ κυριώτερα ἐν τῇ βουλῇ κόμματα διατελοῦσιν ὑπὲρ ποτε συγκεχυμένα· ὁ Δεσπρέτης προσπαθεῖ νὰ προσελκύσῃ εἰς ἑαυτὸν παμψηφίαν, ἢ μᾶλλον πλειοψηφίαν ἀπόλυτον, ἥτις ὅμως ἐφ' ἡμέρας μόνον καὶ φαινομενικὴ κρίνεται ὑπὸ πάντων, ἐπαναλαμβάνοντων διακριθῶμεν. Καὶ ὡς μέσον διακρίσεως πολλοὶ ρίπτουσιν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κυκεῶνος λέξεις ἢ φράσεις αἱ ὁποῖαι παραταῖς πολιτικαῖς τάξεσι τῶν ἐν Ἑλλάδι θὰ ἐγαίνοντο γελοῖαι, παράλογοι, ἢ ἀπλοῖαι, βλακῶδεις· λέγουσιν οὗτοι : *esmen ειδικρευτῆς, esmen τίμιοι* : ἀποσοβήσωμεν τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ ταχθῶμεν ἕκαστος ὑπὸ τὴν ἰδίαν σημαίαν. Ἡ πολιτικὴ αὕτη γλῶσσα διὰ τὴν Ἑλλάδα βεβαίως θὰ εἶναι Κινεζικὴ.

A. Γ. Η.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Πρακτορεῖον Χαδᾶ

Παρίσιοι, 15 Μαΐου.—Ἡ Βουλὴ ἐπεψήφισε τὴν πίστωσιν τῶν πέντε ἑκατομμυρίων φράγκων διὰ τὴν ἐκστράτειαν τοῦ Τονκίνου.

Ὁ «Χρόνος» λέγει ὅτι αἱ περὶ Αἰγύπτου ἐξηγήσεις τοῦ λόρδου Δύφφρεν δὲν ὑψαρίστησαν τὸν Σουλτάνον. Ὁ λόρδος Δύφφρεν ἀπέφυγε τοῦ νὰ ἐξηγηθῇ περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἀγγλικῆς κατοχῆς.

Εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Σουλτάνου θὰ κομίσῃ τῷ Κεδίβῃ τὸ παράσημον Ἰχτιμίζ.

Βομβάη, αὐθημερόν.—Ἡ χολέρα λαμβάνει ἐπίτασιν ἐν Βομβάῃ.

Σουέξ, αὐθημερόν. Αἱ ἐκ Βομβάης προσλεύσεις τίθενται ὑπὸ κἀθαρσιν.

Παρίσιοι, αὐθημερόν.

Ἑλληνικὸν δάνειον.....	422
Γαλλικὴ ράντα (rente).....	109,65
Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακόν.....	368
Τουρκικὸν δάνειον.....	12,02
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.....	25,25

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Χθὲς ὥρα 1 μ. μ. ἐν τῇ ἐδῶ Αἰόλου ὁ λωποδύτης Ζαχαρίας Καραμπάσης ἀφῆρεσε δι' ἐπιτείου τρόπου ἐκ τοῦ ζωστήρος (σελαχίου) τοῦ ἐκ Σπάτα χωρικοῦ Χρήστου Σ. Γιαννάκη δύο χαρτονομ. τῶν 10 δραχμῶν· ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ Γ' τμήματος συνέλαβε τοῦτον εὐθὺς μετ' ὀλίγον καὶ κατέσχεν ἐπ' αὐτοῦ δρ. 55.

— Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ Πρ. Ἐλευθερίου ἔμπορος ἐκ Μιτυλήνης, ἀνέφερε εἰς τὸν ὑπαστυνόμον τοῦ Δ' τμήματος ὅτι τὴν παρελθούσαν νύκτα τῷ ἀφῆρηθῃσαν παρ' ἀγνώστων ἐντὸς τοῦ παρὰ τὴν κεντρικὴν ἀγορὰν κουρείου τοῦ Ν. Φωτιάδου πατριώτην του ἐνθα εἶχε μεταβῇ πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ μετ' αὐτοῦ τούτου καὶ τῶν ἄλλων ἀγνώστων συνευθύμει καὶ ἐμεθίσθη, 13 λίρας τουρκικάς, 11 τάλληρα ἀργυρὰ ὀθωμανικά, καὶ ἐν ὁρολόγιον μετὰ τῆς ἄλυσου του. Ὁ βοηθὸς τοῦ ὑπαστυνόμου τούτου ἐπιληφθεὶς ἐξετάσεων συνέλαβε ὡς ὑποπτον τὸν ἐκ Προύσσης Δωριμάδην Βασιλάτον, ἐφ' οὗ ἀνεῦρε τὸ κλαπὲν ὁρολόγιον καὶ τρία τάλληρα ἐκ τῶν κλαπέντων ἅτινα εἶχε κεκρυμμένα ἐντὸς τῶν ἐνδημάτων του Ἡ ἀνάκρισις ἐξακολουθεῖ.

— Οὐδὲν κρούσμα εὐλογίας συνέβη χθὲς ἐνταῦθα τε καὶ ἐν Πειραιεὶ· ἀπεβίωσε δὲ ἐν Κανθάρῳ ὁ Εὐστρ. Στρατάκος ἐντῶν δύο.

Ἡ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΟΥ ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΠΕΙΡΑΙΑ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΥ

Γνωστοποιεῖ, ὅτι

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς (1 Μαΐου) ἡ πρώτη ἀμαξοστοιχία ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τὴν 4.35 καὶ ἐξ Ἀθηνῶν τὴν 5 π. μ.